

<http://www.diva-portal.org>

This is the published version of a paper published in *Idrottsforum.org*.

Citation for the original published paper (version of record):

Lundquist Wanneberg, P. (2014)

En idrottstidents guide till lyckade studier: recension av boken Study Skills for Sports Studies av Tara Magdalinski (2013).

Idrottsforum.org

Access to the published version may require subscription.

N.B. When citing this work, cite the original published paper.

Permanent link to this version:

<http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:gih:diva-3339>

En idrottsstudents guide till lyckade studier

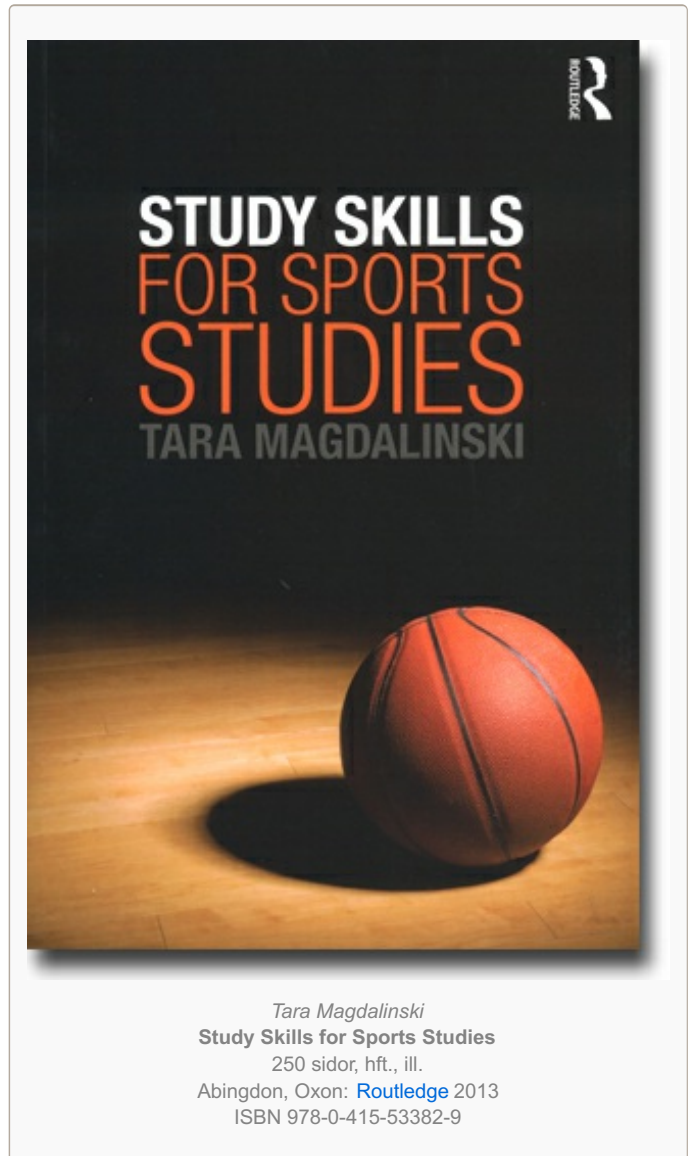
Pia Lundquist Wanneberg

Gymnastik- och idrottshögskolan GIH, Stockholm

En spännande sak med att recensera för idrottsforum.org är att man får läsa böcker som i alla fall jag nog inte hade läst annars. En bok som jag troligtvis inte hade kommit i kontakt med är *Study Skills for Sports Studies* skriven av den irländska universitetsläraren Tara Magdalinski. Boken är en introduktion till akademiska studier och vänder sig till studenter som läser idrottsvetenskap. På grund av idrottsvetenskapens flervetenskapliga karaktär, den spänner ju på sina håll från humaniora och samhällsvetenskap till naturvetenskap och medicin, kommer dessa studenter att stöta på fler kunskapsformer än flertalet andra. På baksidan kan man läsa att detta är den enda kompletta guiden för denna kategori av studenter. Om detta stämmer må vara osagt, men jag har i alla fall inte stött på någon tidigare.

Syftet med boken är enligt författaren att introducera studenterna till universitetsstudier genom att dels göra dem förtrogna med vad som förväntas av dem som idrottsstudenter, dels vad de kan förvänta sig av undervisande lärare och annan högskolepersonal. Konkret innehåller den olika former av studietekniker och handfasta råd i avsikt att stötta studenterna mot ett utvecklande av kritiskt tänkande och ett mer oberoende förhållningssätt till olika typer av kunskap. Dispositionsmässigt består den av fem huvudsakliga delar där den första ger en allmän inblick i högre utbildning: vad som utmärker den, terminologi etc., medan den andra mer konkret hjälper studenten under den första studietiden. Bland annat beskrivs olika typer av inlärningsstrategier och hur man bäst organiserar sin tid. Den tredje delen fokuserar på hur man ska läsa och skriva olika typer av akademiska texter, uppsatser, lab-rapporter, essäer etc., samt informationssökning. Den näst sista delen, den fjärde, behandlar olika typer av lärandeaktiviteter som grupparbeten och muntliga presentationer, och boken avslutas med en genomgång av olika examinationsformer. Exempel på konkreta frågeställningar som behandlas i boken är hur man förbereder sig inför en salskrivning eller hur man förväntas agera på ett seminarium. Eller hur man refererar till den litteratur man använt sig av i en uppsats. Avsnittet om studieteknik tar bland annat upp de olika moment en kurs kan bestå av och hur man kan läsa kurslitteratur på olika sätt. Författarna går också igenom olika anteckningsstrategier i förhållande till situation och ändamål.

Ett stort plus med boken är det pedagogiska upplägget. Förutom den genomtänkta dispositionen inleds varje kapitel med tydliga beskrivningar av innehåll och avslutas med sammanfattningar. Även förslag på handfasta uppgifter för att komma vidare ges. Ambitiösa är också avsnitten om hur man läser och skriver vetenskapliga texter. Boken har formen av en manual där studenten lätt kan hitta just det den behöver för stunden. Det är med

andra ord ingen pärm-till-pärm-bok. Något grundläggande som boken förmedlar är att studier är ett arbete, stundtals ganska krävande sådant, men att det ändå finns en del tricks och knep som alla kan lära sig av och utnyttja i sina studier, exempelvis hur man får till en bra muntlig presentation, effektiv läsning och minnestekniker.

Mindre beundransvärt är den uppfostrande ton som finns i boken. Särskilt i dess början, där studentens, men ibland även lärarens, uppförande normeras.

Särskilt beundransvärt är det avsnitt som handfast lär ut kritiskt tänkande. Detta är ju något av kärnan inom den högre utbildningen, en kärna som vi sällan sätter ord på eller förklarar men ändå skriver in i lärandemål i termer av att studenten efter genomgången kurs ska ha ökat denna förmåga. Ja det anges till och med i Högskolelagens första kapitel att den grundläggande högskoleutbildningen "ska ge studenterna förmåga att göra självständiga och kritiska bedömningar". Jag tror att vi inom högskolan rätt ofta tar för givet att studenterna besitter denna förmåga redan när de kommer till oss, alternativt snabbt tar den till sig bara genom att vistas i vår miljö. Men inte minst för de studenter som kommer från en icke akademisk bakgrund kan kritiskt tänkande vara en svår nöt att knäcka. Det Magdalinski försöker svara på är vad som menas med ett kritiskt tänkande och också visa hur man egentligen gör för att tänka kritiskt. När det gäller det sistnämnda menar hon sympatiskt nog att detta inte är en talang som man har eller inte har, utan är något som alla kan lära sig. Enligt henne startar man med att applicera den enkla frågan: "how do you know?" på ett påstående. Efter det går man vidare med fler frågor, exempelvis sådana som inleds med ett varför. Det är således frågandet som är kärnan i ett kritiskt tänkande – något vi kan göra även om vi inte är särskilt insatta i det ämne som avhandlas.

Mindre beundransvärt är den uppfostrande ton som finns i boken. Särskilt i dess början, där studentens, men ibland även lärarens, uppförande normeras: man ska komma i tid, inte avbryta, stänga av mobiler, lämna in hemuppgifter i tid etc. Därtill ges ett detaljerat schema över en dag i en students liv där bland annat lagom uppstigningstid och sänggående anges och även vad eller hur mycket i kalorier som ska intas och när de ska intas. Här sjunker boken till grundskolenivå.

Behövs då avslutningsvis en sådan här bok? Förutom de uppfostrande delarna tycker jag att den fyller en viktig funktion när det gäller att introducera studenter till universitets- och högskolestudier. Inte minst när man tänker på det uppdrag vi har att bredda rekryteringen. Dessutom tror jag att den kan fungera som ett bra diskussionsunderlag i ett flervetenskapligt ämne som vårt. Vi kommer ju som nämnts från olika forskningstraditioner och kulturer, något som i sin tur påverkar synen på kunskap, examinationer och lärandeaktiviteter. Eftersom den är full av konkreta exempel när det gäller allt från lärande till hur en uppsats ska skrivas, skulle den ute på lärosätena kunna vara en utmärkt utgångspunkt för samtal om både idrottsvetenskapen som sådan och hur undervisningen ska bedrivas inom området. Jag tror att det stundtals kan vara ganska förvirrande att vara idrottsstudent.

Copyright © Pia Lundquist Wanneberg 2014